

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vis'sza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Másról beszél Bodóné . . .

Pécs, 1901. december 12.

A kereskedelmi tárca költségvetésének bizottsági tárgyalásán Komjáthy Béla utalva a törvény ama rendelkezésére, hogy 1902. évben meg kell csinálni az autonóm vámtarifát, kérdést intézett a kormány jelenvolt tagjaihoz, vajjon ezuttal is beadjuk-e derekunkat az osztrák érdekek előtt, mint az előző alkalmakkor történt? És ha a mi érdekeinket kielégítő vámtarifa Ausztriával nem jó létre, vajjon milyen vámtarifa alapján fogja a kormány megkezdni az alkudozást más államokkal? Vagy pedig ha Ausztria megtadná a viszonyosságot, milyen vámtarifa fog alkalmazást nyerni Ausztriával és más külállamokkal szemben? Gondoskodott-e a kormány egy tisztán Magyarországot érdeklő vámtarifáról? S vajjon minő intézkedések történtek azzal az eshetőséggel szemben, ha az önálló vámterületet fel kell állítani?

Fogas kérdések ezek mindenesetre, de ha figyelembe vesszük, hogy maga a kormány hangoztatja mindig legjobban, hogy a mostani gazdasági válságnak főleg az a bizonytalanság az oka, melyet Ausztriával való viszonyunk rendezésének késedelmezése idéz elő, olyanok ezek a kérdések, a melyekre világos, határozott és egyenes feleletet adni a kormánynak

a nemzet iránt tartozó kötelessége; mert az a titokzatos homály, a melybe a kormány ezeknek a kérdéseknek emlegetésekor burkolózni szokott, csak még inkább növeli a gazdasági helyzet bizonytalanságát s ezzel sietteti a teljes anyagi bukás örvényébe való hanyatlásunkat.

És Széll Kálmán a helyett, hogy megragadta volna az alkalmat a bizonytalanság eloszlatásához hozzájárulni azzal, hogy megadja a Komjáthy kérdéseire a határozott választ, belekapaszkodott Kossuth Ferenc ama megjegyzésébe, hogy a magyar fogyasztók évenként 180 millió koronát fizetnek az osztrák munkásoknak az itt elfogyasztott osztrák áruk ára fejében. Egész érvelése megint csak oda lyukadt ki, hogy ha sikerül oly meg egyezést kötnünk, mely az ország gazdasági érdekeinek megfelel s nem gátolja az ipar fejlődését, akkor előbbre teszi a közös vámterületet az átmeneti zavarokkal járó külön vámterületnek.

Csak hogy a kérdés, melyre választ adnia kellett volna, nem ez volt, hanem az, hogy megtették-e a szükséges előkészületek arra az eshetőségre, ha érdekeinknek megfelelő kiegyezést kötnünk nem sikerül, a mely esetben Széll Kálmán maga is a gazdasági különválás szükséges voltát hangoztatja. Erre a kérdésre adós maradt a felelettel s úgy tett,

mint a közmondásbeli Bodóné: másról beszélt, mikor a bor árát kérték.

Persze még a válasz helyett előbrángált másik kérdésnél is nagyon sántikált a Széll Kálmán igazsága. Mert azzal bizony rossz szolgálatot tett a közös vámterület ügyének, hogy a harminc év tapasztalására hivatkozott, mely szerinte azt bizonyítja, hogy Magyarország ipara a közös vámterületen is fejlődhetik. Hát hiszen kicsirázik a krumpli a nedves pincében is, de azért senki sem fogja mondani, hogy a krumplinak nincsen szüksége szabad levegőre, napfényes meleg időre, ha azt akarjuk, hogy életképes fejlődésnek induljon és gyümölcsseit is élvezhessük.

Az a fejlődés pedig, a melyet nálunk ipari tekintetben a közös vámterületen észlelhetünk, teljesen megfelel a krumpli pincebeli csirafejlődésének; nem életképes, nem gyümölcsöző, mert a közös vámterületen szabadjára bocsájtott korlátlan osztrák verseny elzárja tőle a szabad levegőt, az éltető napsugarat.

Már ebből a szempontból sem bízhatunk okos, gondolkodó államférfiú oly kiegyezés megkötésének sikerében, a mely a mi érdekeinket kielégíti és iparunk fejlődését nem gátolja. Ha ehhez aztán még hozzávesszük az osztrák zavarokat, azt a gyűlölettel párosult éhes kapzsiságot, a mely Ausztria minden

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Naplótöredék.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Gerzson.

Máskor oly kellemesen hatott rám kis szobám nyugodt csendje s nesztelen magánya. Ha esténként naplóm megírásához ültem, órákig tartó, boldog merengésben veszett el lelkem s a nap egyes átgondolt eseményei csendes, derült érzéseket keltettek szívemben. Ma ez a hallgatag nyugalom gyötri szívemet, lelkemre ólomsúlyként nehezedik. Szívemben az indulatok s szenvedélyek vésze dúl, szeretnék kacagni, mitői rémület száll a szívbe, szeretnék sirni, zokogni. Mert ez a mai nap megsemmisíté ábrándos, rajongó lelkem álmait, kintpadra voná szívemet s halotti tortül boldogságom felett . . .

Délután eljött Ilonka hozzánk. Én tüstént átmentem üdvözlésére s ő hidegen alig viszonzta, kezeit szorításra sem nyújtotta. Fagyos lehelleként érte e fogadtatás szívemet, de bárhogy gondolkodtam, okát nem tudtam adni. Ő megelőzött ebben engem, azzal vádolva, hogy délelőtti találkozásunk alkalmával haragos tekintetet vettem reá.

En? — haragos tekinteteket? — erre képes se lehettem volna, hisz' a kit szeretünk, arra nem tudunk haragudni.

— Sajnos, — mondtam azért neki — hogy még csak fel is tehet ilyet rólam. Hát ennyire ismer engem, ennyire bizonyítottam be kegyed iránt való szeretetemet? Úgy látszik, rám nézve elvesztek ezek a hónapok, a mióta szeretem, a mióta szememből, egész lényemből kiolvashatá e szerelmet.

Nem értett meg, avagy nem akart megérteni?

— Különbösen hagyjuk, egész közömbös reám nézve, haragszik-e vagy nem!

Úgy, neked közömbös, szeretlek-e, vagy haragszom rád? Mire magyarázam tehát bájos mosolyod, melylyel találkozásunkra mindig boldoggá tettél? Mit jelentett irántam való kedvesség, érdeklődésed s bizalmad? Tán csak játék volt az egész neked? Örömei telt abban, hogy engem rajongni s szenvedni láttál érted s miattad? Ugy ez gonosz egy játék volt s rideg, fagyos márvány volt a te szived. Játszani a férfiszívvel, mint a gyermek kis játékaival, ez nem méltó hozzád, ezt nálad nem tűrhetem! Nem, te ilyen szivtelen nem lehettél, ily könnyelmű játékot szivemmel nem játszhattál. Elűzöm ezt az ijesztő gondolatot lelkemből, szívem parancsolja, hogy űzzem el!

— Megbocsátom azért kemény, sértő szavaid. Hirtelen támadt női szeszély, vagy rosszkedv lehetnek okai. Nem, te fájdalmat nekem akarva nem okozasz, sokkal jobb, gyengédebb a te szived, mintsem ezt megtehned.

Ily gondolatok közt hanyódtott lelkem ez egész idő alatt, míg az uzsonnát elköltöttük. Utána alkalmam volt Ilonkával ismét csendben beszélgetni. Kedvetlen volt ő is, én még inkább. Azt gondoltam, hogy az előbbi beszélgetésünkből kifolyólag ily rosszkedvű, azért felvettem ismét az előbbi beszélgetés fonatát.

— Hát még mindig elhiszi azt, hogy én magára haragudhatok? Arra pedig nem vagyok képes, mert szeretem, mint még soha sem szerettem. Csak most érzem igazán a szerelem édes boldogító érzését. Mióta kedves mosolya, édes szavai szívemben jóleső, kellemes meleget szítottak, azóta értem, hogy lehet valakit szeretni az imádásig. Feltárom nyíltan szívemet, hiszen oly boldog, édes megnyugvást nyújt az, hogy ezt a legföltettebb, legszentebb kincsünket, szerelmünket a gyengéd szép kezekbe letehetjük.

— Hagyjon fel vele Géza, nem érdemes róla beszélni! — ezzel a lesújtó felelettel fogadta szívől fakadó nyilatkozataimat.

Ugy, hát való az, mit az előbb csak sejték s mitől lelkem visszariadt? Hát csalódtam, midőn azt hittem felőled, hogy jószágos, gyengéd szived van? Hát képes voltál arra, hogy bilincsbe verjed szegény szívemet csak azért, mert ezzel szeszélyedet kielégítet s lelkednek gyönyört szerez, ha a férfi szivet lábaid alatt érzed? Akkor szivtelen vagy s a jószág, gyengédség, melyet benned hittem, csak képzeleti dolog volt! Tehát csak játszottál velem? — de szeszélyes játékot, mert én

közéleti tényezőjét, társadalmának minden osztályát jellemzi, mikor gazdasági viszonyaink rendezéséről van szó: akkor igazán vaksággal kell megverve lennie annak, a ki még mindig abban bizakodik, hogy ilyen alkudozó féllel szemben még a lehetősége is fenforog annak, hogy vele a mi érdekeinket kielégítő kiegyezést sikerül kötni.

Nem is egyszerű eshetőség, hanem matematikai bizonyosságú tény tehát az, hogy bekövetkezik az a kényszerűség a mely Széll Kálmán szerint is kötelességünk teszi az áttérést a gazdasági különválásra. És ezzel szemben a magyar kormány mégis a vakot játssza, mert az ujját sem mozdítja, hogy az országot előkészítse erre az eshetőségre, hogy eszközokről gondoskodják, a melyek enyhítenék az átmenettel járó veszedelmeket és zavarokat.

Mert Komjáthynek igaza volt abban, mikor azt állította, hogy meg van győződve róla, miszerint a kormány mind eddig nem is gondolt arra, hogy bármilyen intézkedést is tegyen arra az esetre, ha netán bekövetkeznék a gazdasági különválásra való áttérés szükséges volta. Széll Kálmán válasza bizonyítja ezt, mert az is beszédes válasz volt ám, hogy Komjáthy kérdéseit úgy kerülte, mint macska a forró kását. Ha egy oly államférfi, mint Széll Kálmán, a ki nem szereti a bujkálást, ilyen életbevágó fontosságú kérdésekkel szemben mégis a másról beszélő Bodóné szerepére vállalkozik s nem mer egyenes és határozott választ adni, ez annak a jele, hogy válasza olyan lenne, a melyet maga is röstel volna utni.

Komjáthy kérdéseire az igazságnak megfelelő határozott és egyenes válasz a kormány részéről körülbelül ez lehetne: „Tisztán Magyarországot érdeklő vámtarifáról nem gondoskodtunk, az önálló vámterület felállítására semmiféle előké-

születet nem tettünk; mert az ki van zárva, hogy közös autonom vámtarifa létre ne jöjjön és hogy áttérjünk a gazdasági különválásra, — bármi történjék is. Szükségtelennek tartjuk tehát a külön magyar vámtarifáról való gondoskodást és az előkészületeket a gazdasági különválásra. Ennek lehetőségét csak a gyöngébbek kedvéért vitatjuk, mi azonban és velünk együtt minden okos ember tudja, hogy a gazdasági különválás eshetősége olyan valami, a mivel magyar kormányférfiúnak számolni teljességgel nem kell, mert annak lehetősége eleve ki van zárva. Főleges dolgot cselekednénk tehát, ha előkészületeket tennénk a lehetetlenre.“

Ez lehetne csak a kormány válasza, ha őszinte és igaz akarna lenni; de mivel az a kormány, a mely mindig azt hangoztatta, hogy csak érdekünknek megfelelő kiegyezést hajlandó elfogadni, röstel ilyen vallomást tenni, hát inkább másról beszél, mert így aztán a legalább a nyakunkba szózott akármilyen vámtarifára, akármilyen kiegyezésre rá lehet fogni, hogy azért fogadtuk el, mert szörnyen kielégíti a mi érdekeinket, ha mindjárt a bőrünket nyuzzák is levele.

Vármegyei közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. dec. 12.

Rendkívüli közgyűlést tartott ma Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága. Utolsó volt ez a közgyűlés nemcsak ebben az évben, de utolsó a jelenlegi képviselőtestülettel és a jelenlegi tisztviselői karral is. Éppen ezért nagy volt az érdeklődés a közgyűlésen, melyet báró *Fejérváry* Imre dr. főispán pont 10 órakor megnyitott, üdvözölve a nagy számban megjelent bizottsági tagokat.

Az első tárgy volt a belügyminiszter körrendelete az általános tisztújítás tárgyában, melyben jelezvén, hogy az 1895. december havában megválasztott tisztikar mandátuma

sonló lánggal égett egy más leányért. Igen szerettem, de még mielőtt szivemben nagygyá válhatott volna ez érzés, elszakadatlanul egymástól. Csak rövidke, tünde álmom volt az egész s szivem tudatára sem ébredt az érzésnek. mikor már válnunk kellett. Azóta csak ábrándjaimban támadt fel e szép álmom egyes boldogító érzete, néhány mámorító képe. Ábrándozék az álomról, melyet keresztül nem álmodhattam, a kéjes érzésekről, miket ajkam csak megízlelt. S ebből a léha ábrándozásból verte fel szivemet az a hatalmas, ellenállhatatlan érzés, mint te keltettél fel bennem azért, hogy összetépd szivemet, mert másodszor is szeretni mert!

— Ilonka, tehát maga azt gondolja, hogy még mindig hatalmában vagyok annak a régi érzésnek, a mely pedig elmúlt, mint a végtelenben elvesző gondolat?

Maga azt gondolja, hogy hazudom azt az érzést, mely szivemet betölti? Engem erre képesnek tart? Meggyőzőm az ellenkezőről! s gyorsan szobámba távozék nagy elhatározással.

Előszedtem azokat az emlékeket, miket Hermintől kaptam. Ezek azok a képes lapok, miken pajzán kedvvel cseréltük ki egymás gondolatait. Ezek azok a levelek, melyek legféltettebb titkainkat őrzik. Itt vannak az elhervadt virágok összegyűjtve, mik az ő keblén hervadtak el. Ez az ő hajtfürtje, mely oly kimondhatatlan boldogsággal tölté el szivemet,

e hó 31 én lejár, az új választásokat elrendeli s az irányelveket kifejti.

A rendeletet a közgyűlés tudomásul vévén, *Kossits* Kamill, alispánhelyettes főjegyző, indítványára

a bizottsági tagválasztások

tárgyában kelt igazoló választmányi jelentéseket vették tárgyalás alá.

Vadnai Jenő tb. főjegyző felolvasta a megválasztott törvényhatósági bizottsági tagok névjegyzékét.

Az igazoló választmány e névjegyzékre jelenti, hogy a *csusai* és *rácmecekei* választások megtámadtattak. Az igazoló választmány igazolta ugyan már e választásokat; de most félelbezés alatt állnak. A *dunaszekcsői* választást az igazoló választmány megsemmisítette. *Morvay* Ferenc két helyen választatván meg, felhivatott, hogy melyik választást tartja meg. Tehát pótválasztás tartandó Dunaszekcsőn elsősorban, azután a *bozsoki* kerületben, hol az ezelőtt három évvel megválasztott *Jeszenszky* Gyula lemondott, mert most a pécsváradai kerületben választatott meg hat évre. A *kaposszekcsői* kerületben *Páhok* Béla lemondása folytán szintén pótválasztás tartandó.

A pótválasztásokat december huszonhetedikére tűzte ki a közgyűlés s kiküldte:

a dunaszekcsői kerületbe választási elnökül *Szandtner* Antalt, helyettesül *Freytag* Lajost.

A bozsoki kerületbe elnökül *Gállos* Edét, helyettesül *Kisfaludy* Vidort.

A kaposszekcsőibe elnökül dr. *Krausz* Győzöt és helyettes elnökül *Páhok* Bélát.

Morvay Ferenc felszólalván, kijelentette, hogy ő az oszrói kerület megválasztását fogadja el s a *nagypeterdi* megválasztásról lemond.

Igy tehát a nagypeterdi kerületben is elrendelte a közgyűlés december huszonhetedikére a pótválasztást s elnökül dr. *Rameshoffer* Sándort, helyettes elnökül pedig *Nagy* Károlyt küldte ki.

A központi választmány

három évre való megválasztása következett ezután. A szavazás vezetésére elnökül *Sey* László kir. tanácsost, tagokul *Szivér* Istvánt és *Mándi* Bélát kérte fel a főispán, jegyzőül pedig dr. *Vadnai* Jenő tb. főjegyzőt rendelte ki.

Beadatott összesen hetvenöt szavazat s 1902—1904. évekre megválasztattak:

Dr. Darázszy Ödön 74, dr. Darócy Ala-

mikor emlékül adá. Mily kedvesek voltak ezek nekem mindig, hányszor elábrándoztam felettük merengő lélekkel! S most összeszedtem őket, hogy átvigye Ilonkának. De lelkemet tusa szállotta meg. Ezeket a titkokat, miket egy női sziv bizott reám, eláruljam? Eláruljam őt magát, a nőt, kinek emléke eddig szent volt nekem? Egy nemes, női sziv gyöngéd érzelmait, elfojtott szerelmait, szive legféltettebb titkait oda vessem egy más leány lábaihoz, hogy rájuk tiporjon? — Oh! ez a legaljasabb tett, mit csak elkövethetek! Mondta egykor Hermin: „Most kedvesek ez emlékek ön előtt s tiszteletben tartja őket, de ha majd egykor szive elfeled engem s másért lángol, nem fogja megbecsülni őket, hanem majd elárulja. Azért előre is megbocsátok! Átulójává leszek a nőnek, annak e nőnek, kit egykor szerettem. Nem, ezt nem fogom tenni! De meg kell tennem, hogy bebizonyítsam Ilonkának szerelmemet! Ez az egyedüli eszköz, mivel ezt elérhetem. Boldogságom függ ettől s áldozzam fel boldogságomat egy régi szerelem elfeledett emlékei miatt?! Hiszen már akkor, előre megbocsátott Hermin, sejté, hogy elkövetem ezen aljas tettet. Aljas? nem. Nem tettem nem az s én sem vagyok, hanem csak bűnös! Bűnöm, hogy oly nagyon, oly kimondhatatlanul szeretek!.. Zsebembe tettem Hermin emlékeit s átvittem Ilonkának.

— Nézze itt vannak azok a szép lapok, miket egykor Hermintől kaptam. Fogadja el,

megszerettek téged. Szeretni kezdtelek önkéntelen, tudtomon kívül rajongó szivem egész melegével. S te most, hogy láttad, mennyire meghódítottad szivemet, most akarod összezúzni? Nincs is ahhoz te neked szived! -- De én voltam a balga, mért szerettek meg oly nagyon s mért adtam ez érzésnek mindig oly kézzelfoghatóan kifejezést. Mért jártam utánad árnyékként követve lépteid, mért nem rejtettem el mélyen, szivem rajongó imádatát. Akkor tán másként lett volna!

De így látván ő, mily könnyű volt neki hódítása, mily engedelmesen, minden akarat nélkül hajtám fejemet a szerelem bűnös igájába, elveszté szerelmem varázsát, értékét előtte. Valóban, csak a miért küzdenünk, szenvednünk kell, egyedül az bir előttünk értékkel, varázst csak ebben látunk. Így én játszottam el boldogságomat. Ha én ezt tudtam volna, mily félve, szorongva rejtettem volna el titkomat! De oly édes, gyönyörrel teljes érzés e titkot mással közölni! Mert szivünk nem csak szeretni de szeretettni is vágy! . . .

Tehát nem érdemes minderről beszélni? neked ez közönséges, jelentéktelen dolog? Ugy hát te az ilyet már megszoktad?!

Beszédemre mosolyogva vetette Ilonka oda, hogy hiszen hiába mondok neki, hogy szeretem, úgy sem hiszi el, mert csak nemrég voltam egy másik leányba, Herminbe szerelmes.

Igen, nemrég volt, az hogy szivem ha-

dár 75, Driesz Lajos 75, Gállos Ede 75, Gyenes Klétus 75, Hinka László 74, Horváth István 75, Jagits József 75, Jeszenszky Ferenc 74, Jeszenszky Gyula 74, Jeszenszky Lajos 75, Keserits Ferenc 75, Koszits Szilárd 75, Krasznay Mihály 75, Máthé Ödön 74, Madarász István dr. 75, Mándy Samu 74, Margitai Péter 75, Nagy Jenő 75, Német Lipót 75, Ország Lajos 75, Radócsay Sándor 74, Dr. Reeh Dezső 75, Seb Károly 74, Simonfay János 75, Stajevits János 75, Stankovits Döme 72, Stenge Ferenc 75, Szeifritz István 75, Szinkovits Károly 75 és Zsolnay György 74 szavazattal.

Az általános tisztújítás alkalmából működő *kijelölő választmány* megalakítását, mivel a kijelölő választmányban kell, hogy a jövő évi bizottsági tagok foglaljanak helyet, a főispán indítványára levették a napirendről s a december huszonharmadiki rendkívüli közgyűlésre tűzték ki napirendre. Ezután

a közigazgatási bizottság

kebeléből az ez év végén kilépő öt tag, ugyanint *Benkő Gyula, Driesz Lajos, Halvax József, Hinka László és Ország Lajos* helyére választottak szavazó lapokkal történt szavazás útján új tagokat. Beadatott összesen 116 szavazat. Ebből esett *Benkő Gyulára* 116, dr. *Daróczy Aladárra* 114, *Driesz Lajosra* 106, *Kardos Kálmánra* 116 és *Ország Lajosra* 79 szavazat. Tehát ők a közigazgatási bizottságba 1902—1903. évekre megválasztottak.

Most a

különböző bizottságok

megválasztása következett.

Az állandó választmányba új tagokul beválasztottak *Zsolnay György és ifj. Brázay Kálmán*. A többiek, a régiak megmaradtak.

Az állandó bíráli választmány tagjai lettek: *Seeh Károly, Radócsay Sándor, Mándi Samu dr. Madarász István és Koszits Kamill*.

Az állandó népnevelési bizottságba a régi tizenegy tag újra beválasztott.

Árvaszéki kiküldötteknek megválasztottak: *Zsolnay György, Simonfay János Seeh Károly, dr. Madarász István és Koszits Szilárd*.

Az egészségügyi bizottságba új tagokul *Csató Gyula és Daróczy Aladár dr.* jutottak be.

Az igazoló választmány elnökévé a fő-

legyen velök tetszése szerint. Legyen ez bizonyosága annak, hogy rám nézve már érdektelenek. Dobja a tűzbe, vagy tegye el őket!

Ilonka nem fogadja el, sőt mintegy félve visszataszította őket. Talán attól félt, hogy elfogadásuk által azt bizonyítja be, hogy viszonzozza érzelmeim? — vagy attól, hogy ez által mintegy lekötelné magát arra, hogy szeressen engem? Nem tudom, csak az az egy világos előttem, hogy elutasította szívtelenül azt a nagy áldozatot, melyet hoztam. Pedig ezt nem érdemlém meg, ily nagy szerelem, mind az enyém, ezt viszonzásul nem érdemli! Azért elő sem vettem a többi emléket. Hiszen hasztalanul tettem volna...

Egy rövid, kicsinyke nap alatt ennyi szenvedés, ennyi fájdalom! Mintha csak akarral tette volna, úgy meggyötörte, összezúzta szívemet. Ha még egyenként adta volna a mérget, el tudtam volna viselni, de egyszerre ennyit — képtelen vagyok!

Végeztem már mindennel. Tűzre vettem Hermin emlékeit, hogy többé árulójuk ne lehessenek. Érzem, hogy még egyszer meg tudnám tenni, ha — ő mozdán.

Végeztem már én mindennel, fájó kinzó szenvedés lesz ezután nekem az élet. Lemonadni s feledni nem tudok, mert képtelen vagyok őt nem szeretni. Csak az idő, a lassu idő fogja e mély sebet, melyet Ilonka ütött rajta, beheggeszteni...

Éjtelen tul van az idő, pihenni térek. Pihenni? — lehet-e akkor pihenni, midőn a szenvedélyek ádáz viharja dul a szívből s az a mély, kínos seb ottan sajog?!
=====

ispán *Német Lipót*ot, tagjaiul *Jeszenszky Lajost, dr. Madarász István és dr. Mende Lajost* nevezte ki. A közgyűlés pedig beválasztotta *Nagy Jenőt, Ország Lajost, Sey Lászlót, Simonfay Jánost és dr. Vadnai Jenőt*.

A lótenyésztési bizottságban mind a régi tagok maradtak benn.

A jegyzői nyugdíjalapot igazgató választmányba beválasztottak: *Fischer Lajos, Jeszenszky Lajos, Koszits Kamill és Német Lipót*.

A tiszti nyugdíjválasztmányba beválasztottak: *Benkő Gyula, Driesz Lajos, dr. Kiss Emil, Koszits Szilárd, Német Lipót és Ország Lajos*.

Végül a lóavató bizottságok polgári elnökeiket választották meg. Megválasztottak pedig: a 31. számú kerületbe (Baranyavár) *Visy Lajos*; a 35/a. sz. kerületbe (Siklós) *Ország Lajos*; a 35/b. sz. kerületbe (Mohács) *Német Lipót*; a 36/b. sz. kerületben (Pécs) *Mándi Samu*; a 37. számú (Pécs) kerületbe *Driesz Lajos*; az újonnan szervezett 38/a. számú kerületbe (Pécs) ifj. *Brázay Kálmán*.

Az állandó választmány jelentésére négy ideiglenes díjnak alkalmazását a jövő évre is kimondta a közgyűlés s ekkor

az alispán nyugdíjazása

került napirendre. *Tormay Károly* alispán kérvényében elmondja, hogy 1864. évi október 1-től áll a megye szolgálatában. Szemei gyengeségét orvosi bizonyítvánnyal igazolta s ez alapon kéri 1902. január 1-től való nyugdíjaztatását. A szolgálat a nyugdíjba 1867. január 1-től számítottat be, s a milleniumi év kétszeresen számítottatván, összesen 37 évi szolgálat után 5640 korona nyugdíjat kér.

Az állandó választmány javasolja, hogy az alispán eme kérelmét teljesítse a közgyűlés.

Morvay Ferenc szólalt fel elsőnek. Elismeréssel adózott az alispánnak, mint a megye harminchét éven át volt buzgó tisztviselőjének. Hivatkozik azonban a megyei nyugdíj-szabályrendeletre s csak oly feltétellel szavazza meg a nyugdíjat, hogy az, míg kérvényező mást állást foglal el és javadalmazást élvez, arra az időre felfüggesztessék.

Simonfay János már formai tekintetéből sem fogadja el a nyugdíjazást. Mert a ki nyugdíjat kér, vagy a nyugdíjogosult szolgálati időt kell betöltenie, vagy munkaképtelenné lennie. Az alispán nem munkaképtelen; más állásba lép s szembaja sincs, legalább köztudomás szerint. És a megyei nyugdíjalap kimerült s megérjük azt, hogy a megye adósa marad a saját alispánjának a nyugdíjával. Az orvosi bizonyítvány sem elfogadható teljesen; alapulhat az egyszerű tévedésen is s ezért annak felülvizsgálatát kéri, ha a nyugdíj kérdésébe a közgyűlés belemenne.

Nincs nyugdíjalapunk; jelenleg alig hatszáz forint, a mi még nincs nyugdíjra lekötve. Tehát újabb pótdóemelésel lehetne csak a nyugdíjazást foganatosítani: ennek pedig határozottan ellene van. Kérvényező azt sem mondja meg, miért nyugdíjaztatja magát. Az igazi oka pedig az, hogy le kellene mondania az alispánságról, mert képviselő lett. Ezért akarja magát nyugdíjaztatni. S mivel sem formailag, sem lényegileg a kérvény nem felel meg a követelményeknek, indítványozza: hogy azt a közgyűlés ne fogadja el. Ha azonban a nyugdíjazás kérdésébe a közgyűlés mégis belemenne, hozzájárul *Morvay Ferenc* indítványához, hogy a nyugdíj arra az időre, míg kérvényező más állás javadalmazását élvez, felfüggesztessék.

Késs Pál is a nyugdíjazás ellen van. Hogy lehet munkaképtelen az alispán? Eddig csak végrehajtó közeg volt s most törvényhozó lett. Szerinte a törvényhozáshoz nagyobb munkaképesség kell, mint a törvények végrehajtásához.

Koszits Kamill, alispán-helyettes főjegyző felvilágosítást ad, hogy a nyugdíj-alap tartaléka ma 2000 korona. A szabályrendelet sze-

rint a megye közönségének joga lesz majd esetleg gondoskodni, ha szükséges ez állapot növelni.

Hinka László hosszabb beszédben a nyugdíjazás mellett érvel, mivel a köztisztviselőnek joga a nyugdíjazás s a megye közönségének kötelessége ezt megadni.

Göde Sándor a nyugdíjazás ellen van és szép beszédben pártolja *Morvay Ferenc* indítványát.

Sági Ernő dr. szerint a barbárok úgy mentették meg előregedett szüleiket a bajtól, hogy megették őket. Ma a mi apáink, habár sokszor nem is olyan öregek, esznek meg minket. Így vagyunk ma a sok nyugdíjazott hivatalnokkal. Csatlakozik az ügy érdemében *Morvay Ferenc* indítványához.

Szivér István hosszas beszédben a nyugdíjazás mellett érvel.

A vita ekkor már kimerült, de az idő is nagyon előrehaladt s egy óra előtt 10 perccel bezárta a vitát az elnöklő főispán.

Morvay Ferenc, Hinka László és Simonfay János zárószavai után s még *Koszits Kamill* alispán-helyettes főjegyzőnek az alispánnak, mint köztisztviselőnek érdemeit méltató szavai után, a főispán szavazásra tette fel a kérdést.

A többség, összesen hetvennégyen, elfogadta a nyugdíjaztatásra vonatkozó állandó választmányi javaslatot s az alispánt 1902. január 1-től évi 5640 korona nyugdíjjal nyugdíjazta. A nyugdíjazás ellen huszonegyen szavaztak.

Ekkor felkeltő volt s a főispán a közgyűlés folytatását délután 3 órára halasztotta. A délutáni folytatólagos közgyűlés már megcsappant érdeklődés mellett folyt le. Semmi fontos ügy nem volt s négy órakor a közgyűlés véget is ért.

Hirek.

Pécs, 1901. dec. 12.

A konzul ur.

A diplomácia szövevényes rejtett világába bevilágít most egy köröző levél. A sima kezű, szoborarcú nagy politikusokat ugyancsak megcsufolta egy konzul ur, aki minden diplomáciai szokástól eltérőleg bucsulátogatások nélkül hagyta el állomáshelyét. Szerencsére csak keleti nagyhatalmasság tekintélyét és becsületét őrizte: Szerbiának volt a konzulja s így aligha fonódik, bogozódik lépése után az államok politikája azért is, mert valójában inkább a rendőrségeken okoz némi bonyodalmat. A keleti konzulocska — csalt. Nem is államokat, nem diplomatákat vezetett félre, hanem hitelezőket, asszonyt és családot. Így aztán nem is esik oly nagy súlylyal a cselekedete a politika mérlegébe.

Legteljebb egy kis elmélkedésekre ad alkalmat azoknak, a kiknek csak ilyen esetekben van módjuk betekinteni abba az életbe, a mit az államok tekintélye övez ilyen vagy olyan varázsgyűrűvel. A szegény kis Szerbiának úgy látszik nincs szerencséje a gyűrűvel, akár tekintélyt, akár tisztességet vagy éppen mást akar azzal övezni. Belgrádban akár el is kesereghetnek rajta, hogy milyen látumszerettség üldözi őket a személyek megválasztásában. Most *Weisz ur*ba, a budapesti konzulba választottak bele. Miért, mi okból, senki sem tudja. *Weisz Soma* egyáltalán nem tartozott azok közé, akik egyéniségükkel valami nagy nyereséget jelentenének, de talán, mint látjuk, még bizalomra sem igen volt méltó.

De mert megbízott benne egy állam, megbíztak az emberek is, a kik most köröző levéllel vetik utána magukat. S *Weisz ur* esetében csak ez a bizodalom természetes. Akinek hivatala és címe van, annak kijár minden a földön. A titulust közbecsülés övezi, siker követi mindenütt, még a szerelemben is. Ime *Weisz ur* gazdag asszonyra tett

szert. Valahol a Tiszaháton akadt bele egy gazdag családba. S mert pénzesemberek voltak mind a ketten, a család is, ő is, a konzul ur vigan kaparászott az ő megtisztelt apósa zsebében, szitta, zsarolta őt is, mást is, mindenkit, aki utjába került. A titulus megadta erre a módot, a hiszékenység az alapot.

Csak mikor a konzul ur ugy találta, hogy egészségére nem kedvező az európai klíma s néhány nap mulva megszökött Ázsiába, rendült meg a belévetett bizalom. A konzul ur neve bekerült a fekete albumba. S Weisz ur most az új világban képviseli a szerbek tekintélyét s az emberek hiszékenységét, a kik tiszteletüket és vagyonukat rakták le az ő — titulusa elé. A Weiszok családja banatba merülhet: egy időre bevágta az a másik Weisz az utjukat. De majd csak elfelejtjük. Hiszen Weisz Somának is olyan hamar elfelejtettük a nevét, mikor — konzul ur lett.

Napirend 1901. december 13-án.

Naptár: péntek, dec. 13 — Róm. kath.: Lucia. — Prot.: Luca. — Görög-kel. (nov. 30.) András, — Zsidó: Kislev 3. — Nap két 7 óra 25 perc kor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold két 8 óra 47 perckor reggel; nyugszik 6 óra 12 perckor délután.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hősülédés, sok helyen csapadék várható.

Színház: „A párisi”, színmű,

— **(A város közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor, báró *Fejérváry* Imre főispán elfoglaltsága folytán *Majorossy* Imre polgármester elnöklété alatt, a polgármesteri hivatal kis tanácsstermében ülést tartott, melyen *Nendtvich* Andor h. polgármester, *Tróber* Aladár dr. városi főjegyző, *Tichy* Ferenc dr. tb. főjegyző, *Fekete* Mihály városi tiszti főügyész, *Oberhammer* Antal városi h. gazdasági tanácsos, *Cirer* Elek dr. városi tiszti főorvos, *Dragonescu* Döme kir. tan. m. kir. pénzügyigazgató, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Déván* Ottó kir. ügyész, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Miksic* Ákos törvényhatósági állami főállatorvos; továbbá *Záray* Károly dr., *Maleter* Rezső, *Egry* József, *Aidinger* János, *Kindl* József, *Szuly* János, *Krasznay* Mihály és *Pleininger* Ferenc bizottsági tagok jelentek meg. A közigazgatási bizottság tudomásul vette a polgármester, a városi tiszti főügyész, főorvos, a törvényhatósági állami főállatorvos, kir. ügyész, kir. pénzügyigazgató, kir. tanfelügyelő és a kir. főmérnök havi jelentéseit s néhány folyóügy letárgyalása után az ülés pont déli harangszóra végetért.

— **(Jogászgyűlés.)** Ma délután két órakor a pécsi jogászság közgyűlést tartott, a melyen megválasztották az elnököt és a tisztkart. Korelnököül *Dömel* Anzelm joghallgatót kiáltották ki. Majd olvasókori elnökül egyhangulag megválasztották *Tolvéth* János IV. éves joghallgatót. Utána megválasztották a tisztkart. Alelnök lett: *Surányi* Miklós, főjegyző: *Habermann* Antal, aljegyző: *Külley* János, háznagy: *Sey* Ernő, segédháznagy: *Kereky* Mihály és *Szánthó* Lajos, pénztáros: *Orf* Győző, ellenőr: *Szuly* Jenő, könyvtáros: *Zalay* László, alkönyvtáros: *Vérffy* Aladár. Választmányi tagok lettek: első évről: *Majorossy* Zoltán, *Antony* Miklós, póttag: *Fischer* János. Másod évről: *Papp* Károly és *Landgraf* József, póttag: *Hanny* Andor. Harmadévről: *Moder* Géza és *Dömel* Anzelm. Negyedévről: *Wager* Alajos és *Desewffy* Antal.

— **(Bírósági kinevezések.)** *Klauss* Endre, a pécsi kir. ítélőtáblához berendelt bírósági aljegyzőt a dárdai kir. járásbíróhoz albiróvá nevezte ki ő felsége. — A pécsi kir. ítélőtábla elnöke dr. *Oszman* Aurel kaposvári lakos ügyvédjelöltet a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **(A villamos telep ártézi kutja.)** A pécsi villamos telep volt tulajdonosa, a cifranevű »Részvénytársaság villamos és közlekedési vállalatok számára« 1898 ik évben egy ártézi kutat furatott itteni telepén s mikor már a kut készen állt, folyamodott a városhoz az ártézi kut létesítésének engedélyezése iránt. Az engedélyezési eljárás során az egyik érdekelt, *Maleter* Rudolf, kifogást emelt az engedély kiadása ellen, mert az új ártézi kut hátrányosan befolyásolja az ő forrásának vizszolgálató képességét, a mely pedig a tulajdonát képező Madarász-téle uszodát van hivatva ellátni vízzel. Kérte ennél fogva szakértő meghallgatását arra nézve, hogy a villamos telep ártézi kutja csakugyan veszélyezteti az ő forrását. — Erre a polgármester *Szontagh* Tamás kir. bányatanácsost kérte fel vélemény adására, a ki a nélkül, hogy az új ártézi kutat a helyszínen megvizsgálta volna, támaszkodva Böck művére, s a saját, már korábban szerzett helyi ismereteire, megírta Budapesten a véleményt, mely szerint a villamos telep ártézi kutja nem befolyásolja *Maleter* forrását, mert ez magasabban fekvő rétegekből fakad, mint az ujonnan furatott ártézi kut. A polgármester erre aztán kiadta a villamos társaságnak az engedélyt, ami ellen *Maleter* Rudolf, akivel *Szontagh* véleménye előzetesen közölve sem lett, a közigazgatási bizottsághoz felebbezett, hivatkozva egy másik szakértőnek, *Gesell* Sándor bányatanácsosnak a sertéshizlalda ártézi kutja ügyében adott ellenkező véleményére, mely szerint a Pécsből délre eső források, a Zsolnay-forrástól egész a sertéshizlalda ártézi kutjáig, egy közös víztartó rétegből származnak, tehát a villamos telep kutjának is ezt a medencét kellett megcsapolnia. A közigazgatási bizottság mai ülésén ez ügy előadója, *Oberhammer* Antal h. gazdasági tanácsos az első foku határozat h-lybenhagyását indítványozta főleg abból az okból, mert a főlebbező által hivatkozott szakértő *Gesell* Sándor is azt állította, hogy a vízmedence, mely szerinte a várostól délre eső összes forrásokat s a sertéshizlaldai ártézi kutat is táplálja, oly bővizű, miszerint az a források serelme nélkül, még több ártézi kutat is elláthat vízzel. Hosszabb vita után azonban, melyben az előadón kívül *Szuly* János, *Aidinger* János, *Záray* Károly és *Pleininger* Ferenc vettek részt, a bizottság a felebbezett első foku határozat feloldása mellett utasította a polgármestert, hogy *Szontagh* Tamás szakértő véleményét a felebbezővel észrevételeinek megtehetése végett közölje s az észrevételek beérkezése után hozzon ez ügyben újabb megfelelő határozatot.

— **(Egyhavi adó.)** *Dragonescu* Döme kir. tanácsos, m. kir. pénzügyigazgató, a város közigazgatási bizottságának ma délelőtt tartott ülésében bejelentette, miszerint az elmúlt november hó folyamán egyenes adókban befolyt 124.844 kor. 42 fillér. A múlt év

ugyane havában befolyt 124.266 kor. 55 fill. tehát az idén 577 kor. 87 fillérrel több. A folyó év tizenegy hónapja alatt 714.490 kor. 39 fillér folyt be, míg a múlt év ez időszaka alatt 676.882 korona 91 fillér, tehát a folyó évben 37,607 kor. 48 fillérrel több. Behajthatatlanság címén a kir. pénzügyigazgatóság a folyó évben 14.758 kor. 18 fillért helyezett leírásba.

— **(Halálozás.)** Bécsből érkezett távirati értesítés szerint *Littke* Ferenc, a dunagőzhajós társaság pécsi bányáinak volt felügyelője Bécsben, hova nyugdíjaztatása után családjával együtt Pécsről elköltözött, ma elhalálozott. Az elhunytban *Littke* József, a pécsi keresk. és iparkamara elnöke fivérét gyászolja.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara közbirré teszi, hogy néhai *Cholnoky* Imre volt dunaföldvári ügyvéd irodája részére gondnokul kirendelt dr. *Cholnoky* Sándor helyett, aki az ügyvédség gyakorlatától fel lett függesztve, dr. *Spiczner* Károly dunaföldvári ügyvédet rendelte ki irodagondnokul.

— **(A város múlt havi aktái.)** *Majorossy* Imre polgármester bejelentette a város közigazgatási bizottságának ma délelőtt tartott ülésén, hogy a múlt hó folyamán a város közigazgatási iktatójába beérkezett 2913 ügydarab. Hátralék volt az előző hónapról 346 ügydarab, elintézésre várt tehát 3259 ügydarab. Ezekből elintéztetett 2559, maradt a folyó hóra hátralék 700 ügydarab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 893 ügydarab, hátralékban maradt az előző hónapról 492, elintézésre várt tehát 1385 ügydarab. Ezekből elintéztetett 1090, maradt a folyó hóra hátralék 295 ügydarab. Bűnügy volt a múlt hónapban 404, hátralékos 38, elintézésre várt összesen 442. Ezekből elintéztetett 417, maradt a folyó hóra 25 elintézetlen bűnügy. Kihágási ügy beérkezett 571, az előző hónapról elintézetlenül maradt 220, elintézésre várt tehát 791 ügydarab. Ezekből elintéztetett 390, maradt elintézetlenül a folyó hóra 401 kihágási ügy.

— **(Öngyilkossági kísérlet — szerelem miatt.)** Tegnap este úgy féltiz óra tájban egy lélekszakadva rohanó fiatal ember arról értesítette a rendőrséget, hogy a György-utca 5. szám alatti házban egy fiatal leány öngyilkosságot követett el. A jelentés folytán *Tolnai* Vilmos dr. kerületi orvos és *Rangha* János rendőrőrmester a helyszínére siettek, ahol az öngyilkosjelölt leány — kinek hozzátartozói időközben tejet adtak — a körülményekhez képest, már elég jól érezte magát. Mindazonáltal kórházba szállították a leányt további ápolás végett. Az öngyilkosjelölt leányt *Polgár* Annának hívják s kihallgatásakor azt adta elő öngyilkossági kísérletének okául, hogy szeretőjének szülői nem egyeztek bele a vele kötendő házasságba. Tegnap délután levelet kapott a leány kedvese: *Papp* Mihály 52-ik gyalogezredbeli közlegénytől, melyben értesíti, hogy ő megvált az élettől s haljon vele a leány is. Polgár Anna erre aztán gyufaoldatot készített s abból egy keveset megivott, de ez a kevés nem sok bajt csinált. Érdekes, hogy a fiatal leány körülbelül egy évvel ezelőtt szintén követett el öngyilkossági

kísérletet gyufaoldattal, de akkor is kigyógyították.

— **(Jelentés a viaról.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 12-én reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 500, az ellentartóban 1250 köbméter volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1129 köbméternek találtatott.

— **(Az éjjeli rendőrjáratok.)** Majorossy Imre polgármester a városi közigazgatási bizottságának ma délelőtt tartott ülésén bejelentette, hogy az éjjeli rendőrjáratok menetelési határidejét éjféltől reggelig, illetve hajnali négy óráig hosszabbította meg. Ez által el van érve az, hogy az éjjelente elkövetett lopások és betörések száma lényegesen apadt s a közbiztonság kétségtelenül javult. A bejelentést a közigazgatási bizottság megnyugvással vette tudomásul.

— **(Mégfagyott ember.)** Szigetvár közelében a turbéki csárda mellett tegnap megfagyva találtak egy ismeretlen embert. Az illetőről csak annyit állapíthattak meg, hogy megelőző este a Szigetvártól félóránnyira fekvő csárdában Tischler hársfapusztai lakos társaságában iddógált, a honnan együtt részegen távoztak el. Tischler utközben elvált az ismeretlentől, a kit másnap reggel megfagyva találtak a turbéki kápolna mellett.

— **(A kir. ügyéségi fogház lakói.)** A város közigazgatási bizottságának ma délelőtt tartott ülésén Déván Ottó kir. ügyész jelentette, hogy a múlt hó folyamán

száztizenkilenc volt a pécsi kir. ügyészség fogháza lakóinak száma. Rendzavarás vagy egyéb különösebb dolog nem fordult elő.

— **(Behajthatlan ápolási díjak.)** A m. kir. belügyminiszter, a pécsi városi kózkórház múlt évi zárszámadásainak átvizsgálása után oly értelmű leiratot küldött Pécs szab. kir város tanácsához, hogy állapítsa meg a város a behajthatlanná vált kórházi ápolási díjakat. A miniszter leirata folytán kiadták ez ügyet a kórházi bizottságnak, mely eljárása eredményéről nem tett jelentést a városi Tanácsnak, hanem megállapította, hogy a behajthatlanként szereplő ápolási díjak a behajtás szorgalmazásának hiánya miatt lettek behajthatlanná s így néhai Böhm Manó, volt kórházi gondnok ellen kimondta a vagyoni felelősséget. A kórházi bizottság e határozata ellen, Böhm Manó özvegye, meghatalmazott ügyvédje útján felebbezést nyújtott be a közigazgatási bizottsághoz, mely a ma délelőtt tartott ülésen foglalkozott a felebbezéssel. A közigazgatási bizottság megsemmisítette a kórházi bizottság határozatát és utasította, hogy határozat hozatala nélkül, tegyen eljárása eredményéről jelentést a városi Tanácsnak, illetve közgyűlésnek.

— **(Közegészségünk állapota.)** Dacára a legutóbbi hónap változó s erősen télies időjárásának, a közegészség szempontjából nincs okunk panaszkodni. Legalább ez tűnik ki Cirer Elek dr. városi tiszti főorvosnak, a város közigazgatási bizottsága elé

terjesztett jelentéséből, mely szerint az elmúlt hónapban a közegészségügyi viszonyok teljesen kielégítőek voltak, járványos megbetegedések elő nem fordultak, sőt a nép szaporulat szempontjából is örvendetes változás történt, amennyiben a születések száma novemberben fölülmulta a halálozások számát.

— **(Igen elegáns)** és tartós bőrtárcák pénz, szivar- és cigarettáknak, valódi ezüstrrel ékítve, darabját 3 forintért csak Schönwald Imrénél, Pécsen, Király-utca kaphatók.

Művészet, irodalom.

⊙ Szoyer Ilonka bucsufellépte. A mily szívélyes, rokonszenves volt nálunk Szoyer Ilonka fogadtatása, éppoly impozáns volt bucsuja a pécsi közönségtől, mely a vendégművésznőt tegnap este is három remek virágkosárral és színreléptekor felzudult lelkes tapsviharral fogadta. Szoyer Ilonka tegnap este az »Ikkrek« kettős szerepét kreálta, melyben már volt alkalmunk a vendégművésznő tekintélyes kvalitásait méltatni. A mi nálunk csak igen ritkán fordul elő, a színházi közönség az utolsó felvonás után is helyén maradt s határozottan hívta a lámpák elé Szoyer Ilonkát, kitől nem szívesen bucsuzott így hamar. Szoyer Ilonka ma reggel Budapestre utazott, honnan hat estére Aradra megy vendégszerepelni Leszkayhoz.

○ Idegen dalok gyűjteménye II. füzet szerkeszti Csizglányi Béla. Tartalma: Schubert

magában a grófné — hogy nem-e az én képmet őzri a szivében«.

Nemsokára ezután, e reménytől új erőt merítve — Nikolskyba költözött.

TIZEDIK FEJEZET.

Dimitry hamar beváltotta az Elenának adott ígértét. »Elvégre — gondolta magában — miért boszuljam meg a múlt beheggedt sebeit?«

Önmagát csalta meg azzal, hogy megtagadta érzelmeit, melyek a fájó emlékek hamvadó tüzeiben melegedtek s most egyszerre új láng izzasztotta, növesztette régi szerelmét.

Egy júniusi délután Jennyvel, a grófkisasszonynyal sétált a kertben, mikor a leány hirtelen felkiáltott.

— Vladimir jön!

Csakugyan lódobogás hallatszott.

— Hogyan — kérdezte Dimitry mosolyogva, még a paripájának a patkócsattogását is ennyire ismeri?

Jenny pirulva sietett az érkező elé.

— Betér hozzánk? — kérdezte.

— Nem — felelte durcásan a fiatal ember, sötét tekintetét vetve a bátyjára. — Sétalovaglás tesztek s így kerültem a házuk elé.

Az urát költözni való bolondnak tartotta Dubschitzkyné, akit őrizni kellett, hogy az utolsó fillérig el ne verje a vagyonát, de a mostohalányát úgy szerette mint a szemfényét, mert a családja üdvöskéjének tartotta. Elena kitűnő nevelésben részesült. Hamar ünnepelt királynője volt a báloknak, minden szép és előkelő moszkvai lány titkos irigységének tárgya, a fiatalság körülrajongott bálványa.

A fiatal emberekkel szemben azonban olyan hidegen viselkedett, mintha nem is husból és vérből való tüneményes szépség, hanem kőszobor volna. Egyvalaki iránt mégis érdeklődni látszott. Korotzkij Dimitrynek hívták ezt a szerencsés ifjút. Hatalmas természetű, lányos arcú, körülbelül huszonkét esztendősen lehetett a legény. Két keringő, egy négyes, néhány elejtett szó tökéletesen megtette a hatását, Dimitry halálisan beleszeretett Elenába.

Mostoha anyjának éppen nem volt inyére ez a szerelmesdi s féltékenyen őrkölt, hogy a lánnya egy percig se lehessen egyedül az inálójával.

— Ugyan miért kacérkodik ezzel a gyermekemberrel? — faggatta Elenát. — Hiszen még ha gazdag örökség várna rá, akkor sem lehetnél a felesége, olyan fiatal még.

Dimitrynek mégis kedvezett a szerencse. Az unokahugaival jó barátságban volt Elena s náluk gyakran találkozott a szíve bálványával. Erős szánleka volt, hogy elveszi, de említést még nem mert tenni Elenáról.

1. Tengerparton. 2. A halászeánya. 3. A város. 4. A hasonmás. 5. Galambposta. Ára: 60 fillér. A Bárd Ferenc és testvére cég kiadásában megjelenő nagyszabású vállalatól, melynek célja a külföldi dalirodalom klasszikus remekeit jól énekelhető magyar fordításban közzéadni, megjelent a II. füzet Schubert 5 dalával. A dalok fordítása jól simul azok melodiájához és igen könnyen énekelhető. Dicséretes munkát végez úgy a fordító, mint a kiadó, midőn ezek kiadására vállalkoztak. Ha a közönség is oly buzgalommal fogja támogatni eme házaspártól vállalatot, úgy nemcsak Schubert, de az összes francia, angol, orosz és német dalirodalom színe-java magyar szöveggel lesz kapható olcsó 60 filléres füzetekben és akkor eljön az ideje annak is, hogy jó magyar szöveg folytán nem leszünk ráutalva arra, hogy idegen dalok nem magyar szöveggel adassanak elő.

○ Pályadíjnyertes zenemű. A Nemzeti Zenede bíráló bizottsága tegnap tartott ülésében itélkezett a gróf Zichy Géza által magyar zeneművek hangszerelésére adományozott 200 koronás pályadíjra beérkezett pályaművek felett. A bíráló bizottság a pályadíjat egyhangulag a »Petőfi« jeligés Magyar változatok című műnek ítélte oda. A jeligés boríték Siklós Albert, baranyamegyei, siklósi születésű zeneszerző nevét tartalmazta.

Pécs szab. kir. város
meteorológiai állomása jegyzetei

1901. dec. 12. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 763.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 3.0 °C.

maximuma: 3.8 °C.
minimuma: -1.6 °C. } tegnapi.

Párányomás: 5.2 mm.

Relatív nedvesség 91. %.

Felhőzet: ☉

Szélirány s erő: S. 1. —

Csapadék 24 órai: 0.7 mm. *

Harmatp. — 0.9 °C.

Jobbára derült, száraz i. v. esteli köd s éjjel fagy.

Dr. Cser.

Folyó szám 77. Idénybérlet 77. Páratlan bérlet

Nemzeti színház.

Ma, pénteken, december hó 13-án:

A Párisi.

Vigjáték.

Személyek:

Brichanteau	Thury Elemér
Savurette	Vágó Béla
Pontaubert	Pesti Kálmán
De Fougérolies	Molnár Gyula
Gontran	Kardos Andor
Genevieve	T. Csige Böske
Pontaubertné	A Nagy V.
Leonide	Csige Ilonka
Embelline	Acél Szidi

Szombaton, december hó 14-én:

Boccaccio.

Törvénykezés.

§ Csőd. Az eszéki kir. törvényszék Uzárevics Mátyás, eszék-felsővárosi be nem jegyzett kereskedő ellen a csődöt megnyitotta. Igénybejelentési határidő december 15.; felszámolási határnap december 30-dika.

Bűnügyi felelőviteli tárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi december 13-án.

7869. Kelenfi József és neje ellen magánokirat hamisítás miatt.

8182. Rosenspitz Mór és neje ellen csalás miatt.

8168. Bozsics Ladislávné ellen más vagyonának megrongálása miatt.

9709. Péter Magdolna és társa ellen lopás miatt.

1901. évi december 14-én.

7724. Mildes Gábor ellen becsület sértés miatt.

7371. Németh Ferencné ellen rágalmazás miatt.

7368. Kaptuncsai János és neje ellen rágalmazás miatt.

7329. Schmidt András ellen becsület sértés miatt.

6431. Radoszavlyevics Rajkó ellen becsületsértés miatt.

6420. Ollós József ellen ingatlan vagyon megrongálása miatt.

Elena atyja, Dubschitzky egy napon összetalálkozott a kaszinóban rég nem látott, kedves bajtársával. Ordinzoff Sándor gróffal, aki elmondta neki, hogy első felesége, akinek a vagyonát, rangját, az egész előkelő mivoltát köszönheti, meghalt s most azért jött Moszkvába hogy új asszonyt vigyen haza. Dubschitzkynek az volt az első gondolata, hogy alkalmasabb férjet aligha találhat a leánya számára, mint Ordinzoffot, aki ugyan már negyvenöt éves múlt, de fényes jövőt biztosít a nejeének. Ez volt az asszony véleménye is, aki szorgosan hozzájárult, hogy a tervük sikerüljön.

Ordinzoff hamar észrevette, mi készül, de azért egy percig sem gondolt komolyan arra, hogy egy tizen-nyolc éves leányt a feleségévé tegyen, hanem azért mégis udvarolgatott neki és lassacskán meg is szerette.

Ordinzoff végre is a szerelem hálójába került s érzelmeiről nyilatkozott is a leány szülei előtt.

Elena most már nem halaszthatta tovább, őszintén elmondott mindent Dmitrynek, a ki úgy érezte, hogy e pillanatban megsemmisült az egész boldogsága. Most már megvallotta, hogy emésztő, olthatatlan szerelemmel szereti Elenát. Megegyeztek abban, hogy Dimitri hazamegy és anyja áldását kikéri a frigyükhöz.

Egy hónapja múlt már, hogy Dimitry elutazott, de Elena hiába várt levelet tőle.

Igy múltak az évek. Egy ízben az apja, mikor meglátogatta őt Szent Pétervárott, megdöbbenve el ejtette előtte azt a titkot, hogy Dimitry levelei még mindig a ládafiában hevernek. Ezekből a megsárgult, elronyolott irásokból tudta meg, hogy Dimitry anyja nagy

örömmel egyezett bele a házasságukba. Határtalan haring lán gja lobbant fel benne azok iránt, a kik boldogságát összerombolták s édes vágyakozást érzett a szívében, hogy az elrabolt gyönyört visszaszerezze. Szerencsére azonban Dimitry ez időben nem volt Pétervárott s Elena józan esze csakhamar győzedelmeskedett érzelmei fölött. Nem akarta botorul lerontani azt a fényes jövőt, a melynek alapját hosszú munkával, nagy fáradtsággal építette meg. Tovább alakoskodott tehát.

Ordinzoff ekkor már a befolyásosabb politikusok sorába emelkedett.

Most már csak az nyugtalanította Elenát, hogy a férje betegeskedni kezdett. Az előretörés nehéz munkája, a melybe a felesége becsúgya hajszolta, összerontotta testileg és lelkileg. Egy este a klubban szélütés érte. Utolsó óráiban erős vágyat érzett magában, hogy azt a szeretetlen életet, a mit nyolc év óta a neje mellett élt, hogy azt a titkos megvetést, a mit Elena hiába igyekezett csókkal, öleléssel elpalástolni, megboszulja. És úgy is lőn. Feleségének csak a köteles részt hagyta s a többi vagyonát Eugeniára, az első házasságából származott leányára testálta, gyámjául meghitt jóbarátját, Koretzky Pétert nevezvén ki.

A temetés után szomorú és sivár magányában visszagondolt Elena az elmúlt időkre. Szépsége, fiatalsága, minden gazdagsága dacára még nem tudta azt, hogy mi a szerelem.

Tudakozódott Dimitry után. Hirtül hozták neki, hogy vidéken él s még nőtlen. »Ki tudja — gondolta

6415. Nesz György ellen becsület sértés miatt.
6416. Muth József ellen könnyű testi sértés miatt.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 12-én.** (A Pécsei Figyelő eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén elnöki *Tallián* alelnök bejelentette, hogy *Rakovszky* István a nyitramogyei közigazgatási visszavételek tárgyában fog interpellációt előterjeszteni.

A megyei pénztárak államosításáról szóló javaslat folytatólagos tárgyalásánál *Haydin* Imre várnai képviselő védelmére kel a javaslatnak, mint a mely sok munka- és adóteherrel mentesíti a vármegyéket. A néppárt folytonos zajongása közben dicséri a javaslatot. Beszédje végén *Rakovszky* gúnyosan kiáltja *Éljen Várna!*

Babó Mihály ellenzi a javaslat elfogadását, mert a megyét legfontosabb jogától, a pénzkezeléstől fosztja meg.

Szél Kálmán kijelenti, hogy a javaslat nem akarja az önkormányzatot megnyirbálni, de a rendszertelen, slendrián pénzkezelést reformálni kell. *Legközelebb benyújtja az egész közigazgatási reformot, mely 14 javaslatból áll.* u. m. a kisközségekről, nagyközségekről, a rendezett tanácsu és törvényhatósági városokról, a fővárosról, a vármegyékről, az árvaúgyról, a rendőrségről, a közegészségügyről, a szolgálati pragmatikáról (éljenzés), a fegyelmi eljárásról, a felelősségről. Az önkormányzatot tiszteletben tarja. A vármegyék ezután is megtagadhatják a törvénytelen adók beszedését s a meg nem ajánlott ujoncok állítását. Kéri a javaslat elfogadását.

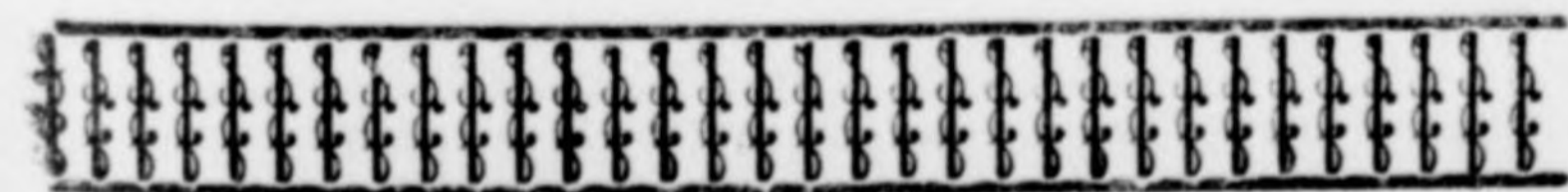
Szünet után *Szederkényi* Nándor beszélt a javaslat ellen s ezután a többség a javaslatot általánosságban elfogadta.

Szél Kálmán indítványára elhatározta a Ház, hogy január 16 ig nem tart ülést a közbeeső vármegyeyi tisztújítások miatt.

A pénzügyi bizottság január elején fogja olytatni a költségvetés tárgyalását.

— **Az előfizetési díjakkal** hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1901. évi dec. hó 9-én s a köv. napokon elintéztet ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helybenhagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1762. Esztergom-szászvári kőszénbánya részvénytársaság — Vékény község birtokosai tkvi ügy. — hh.
2138. Délmagyarországi kőszénbánya részvénytársaság — Bencze Ilona tkvi ügy. — rend.
2772. Sámód községben elhalt Tavalay Sámuelné hagy. — rend.
2906. Hetey Sámuel — Berta Sándor végreh. — hh.

2907. Domasineczen elhalt Kucsics Franciska hagy. — rmv.
2919. Szegzárdon elhalt Banga István hagy. — hh.
2931. Pécssett elhalt Kerner Károly hagy. — mv.
2949. Néhai Zichy Miklós hagy. — fo.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2299. Dr. Debreczeni József — dr. Frühwirth Jenő 4161 k. 34. fill. — rend.
2352. Sulzbach Herman — dr. Gál Jenő panasz. — rmv.
2676. Ifj. Zakács Mihályné — özv. Csányi Jánosné özv. jog mszűnt. — hh.
2679. Czike Józsefné — Gyenes Imre 1537 kor. 50 fill. — fo.
2710. Gállits József s t. — Zadravecz Mihály s t. uthasz. mszűnt. — fo.
2730. Herman Józsefné — Krámer György 2400 k. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2542. Engel József fia — Weigel Erneszt 1489 k. 18 f. — hh.
2567. Dr. Székely Antal — dr. Fischer Dávid megátamad. — hh.
2946. Kovács Erzsé — Tóth Dani 32 kor. — hh.
2955. Téry Emil — Krausz Henrik 226 k. 70 fill. — rend.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2789. Fejes Julia — Léber István s t. birtok per. — mv.
2790. Kirschner Janka — Tenczer Dávid válóper. — hh.
2828. Kata Vince s t. — Kis Tóth Anna s t. vagyonköz. mszűnt. — rend.
2844. Nagy Vendel — Merkler Mária válóper. — hh.
2845. Gyenes Lajos — Birner Anna válóper. — hh.
2846. Burgyán József — Zsobrák Lidi válóper. — fo.
2847. Kalupka Viktoria — Balog Ottó válóper. — hh.
2848. Langenbach János — Schmidt Mária válóper. — hh.
2937. Hofbauer Vilmos Károly — Kasperek Anna Jozefa válóper. — hh.
III. 2792. Kohn Gáspár — Horváth Juli s t. végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2614. Bese András s n. — Fürst Győző végr. mszűnt. — hh.
2615. Bese András s n. — Laczkovits Anna törl. nyil. kiál. — hh.
2691. Palotai István s t. — Palotai József s t. vagy. köz. mszűnt. — hh.
2700. Özv. Kovács Jánosné s t. — Tatár János s t. ing. birt. — rmv.
2708. Csuti János s t. — Csuti Mari s t. öröks. — hh.
2711. Baksa Róza — Szabó Péter ing. birt. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2892. Dr. Cholnoky Sándor — Rottenbiller Katalin perfelj. — rend.
2915. Özv. Hirschmann Sándorné — Hirschmaun Leó zjog. előj. — rend.
2916. Tkalcsecz István — Vogel Jánosné s t. tjog. — mv.
2934. Lengyel József és fia — Szablics Tamás végr. — mv.
2957. Frank Péter — M. államvasutak szolgálj. bek. — hh.
2971. Literáti Péterné s t. — Literáti Péter gond. alá hely. — mv.

Előadó: *Zsuhokszky Ferenc.*

- III. 2800. Pap Sándor — Vincze János s n. tlkv. ügy. — rend.
2918. Osztrák közp. földhiteibank — ifj. Ocskay Rudolf végr. — ms.
2948. Kir. kincstár — Vukovits Jakab s t. végr. — hh.
2970. Bezdáni kölc. segélyző egyesület — Vincze János s n. végr. — rend.
2972. Greiner Sámuel — Kocsis József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1448. Harsányi István lopás. — főt. kit.
1459. Tóth István s t. — főt. kit.
1488. Kehl János — főt. kit.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1447. Botek Mihály s t. erősz. nemi köz. — főt. kit.
1586. Kis József — rend.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1387. Szakályi Mátyás s t. m. okir. h. amisit. lektüldő végzés.
1604. Klobucsár Antal s t. lopás s org. — főt. kit.
1615. Ifj. Vig István suly. t. sért. — főt. kit.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1465. Sarbak Imre suly. t. sért. — biz. kieg.
1517. Epstein Adolf vétke buk. — főt. kit.
1538. Pandur István lopás. — »
1539. Cigler Ferenc s t. emberölés — »
1546. Kovács József s t. suly. t. sért. — »

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi dec. hó 16. s a köv. napokra.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 2053. Zomba község — Döri patlai község jogvisz. megállapítás.
2093. Varga Ferenc — Varga Antal öröks.
2393. Schréter Károly — M. kir. államvasutak kárterít.
2655. Felső-Mindszent község — Bisztriczke község ing. birt.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2399. Győr-Veszprém-Dombóvár vasutársaság — Csullag Mihály s t. kisaját.
2430. Wigand Tóbiás — Schöll Henrik s t. ing. tjog.
2658. Kis Józsefné — Kopa István s t. öröks.
2791. Hermann Márk s t. — Hermann Klára tjog. törl.
2975. Herman Józsefné — Krámer György öröks.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2625. Naschitz és Grósz cég — Braun János 1031 k. 71 fill.
2645. Heinrich Károly — Engel József és fia cég számad.
2648. Ifj. Tóth Péter — Tóth Sámuel s t. 964 k.
2646. Budapest Erzsébet-v. tkptár — Reif Károly s fia 1580 kor.
2964. Dr. Grünbaum Náthán — Schlesinger Arnold s n. 450 k.
2882. Kollin Gáza — Locko József 174 k.
2976. Dr. Toldi Béla — Balázs Pál 300 kor.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2849. Werner Márkus — Reischtavy Hedvig válóper.
2859. Schneeberger Nándor — Illés Katalin válóper.
2860. Koczé Imre — Koczé Juli válóper.
2861. Waltz József — Csertli Karolin válóper.
2874. Szekeres József — Pulló Katalin válóper.
2901. Erős Géza — Czinóber Etel válóper.
2938. Vas Péter — Molnár Anna válóper.
2939. Tener Henrik — Roith Erzsébet válóper.
2944. Tamás János — ifj. Kostyán Jánosné s t. vagyon k. mszűnt.
2945. Mayer Lőrinc — Müller Erzsébet válóper.
2974. Simon Dénes — Ternai Rozália válóper.
2980. Nagy József — Vajdics Irma válóper.
2981. Baross Lajos — Horváth Amália válóper.
2996. Farahó József — Tolnai Zsófi válóper.
2997. Weltner Ignác — Szlatica Betti válóper.
3025. Bajna Mózes — Fömmel Anna válóper.
3047. Ától István — Bóli Erzsébet válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2751. Horváth Ferenc s t. — Göllöncsér János s t. ing. tjog.
2868. Szeifric Antalné s t. — özv. Knopf Józsefné s t. öröks.
2875. Kovács Teréz — Eötvös Erzsébet végrend. érvényt.
2883. Özv. Tóth Istvánné — Tóth Gábor s t. öröks.
2940. Hirth Ádám — Gerner Jakabné s t. 1400 k.
2954. Hideg János — Hideg Teréz s t. öröks.
III. 2891. Solt járási tkptár — Bán József s t. végr.
2905. Dávid Jánosné — Fekete Ernő végr.
2930. Königsberg Fáni — Babócsai Ignác végr.
2933. Weisz Léri — Fischl Fülöp zárlat.
2941. Kaufmann Ignác s t. — Schmeideg Mór végr.
2947. Gergeta Márta — Csellinacz Péter végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 3003. Patzai Anna — Róka József végr.
 3014. Kovács Józsefné — Monos Ferenc végr.
 3015. Wolf Salamon — Grubacsev Kója zjog. bek.
 3016. Nickl Péter s t. — Mittler Ferenc s t. zjog. előj.
 3041. Bali Mihály — Bali Ágnes t. jog. bek.

Előadó: *Zsabokrszky Ferencz.*

- V. 3034. Csomor József — Balázs Pál törl.
 III. 2984. Özv. Stern Henrikné s t. — ifj. Horváth István s t. végr.
 3039. Klein Vilmos s t. — Czike Mária végr.
 3040. Kőszegi t. ptár s t. — Tuboly Viktorné végr.
 3052. Abaffy Gyula — Petőcz István s n. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1551. Ifj. Kovács János lopás.
 1587. Kozári Istvánné s t. >
 1597. Misljenác Lajos >

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1542. Kis Pál György s t. suly. t. sért. stb.
 1598. Pusztán Irma s t. hamis tauuzásra való rábirás és hamis tan.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1522. Acél György s t. suly. t. sért.
 1537. Boslai Gergő Ferenc suly. t. sért.
 1599. ör. Zak József s t. halált ok. suly t. sért.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1560. Tirbász Szaniszló ember ölés.
 1568. Ifj. Kövesdi József s t. suly. t. sért.
 1588. Zadravec József. >
 1596. Ifj. Zahrt Jakab >
 1600. Muth János >

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha**
 és **mellék helyiségekből**, az

Árpád-utca 31. szám alatti házban
 november 1-től kiadó.

— Évi bér **260 korona.** —

Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és
határában levő épületek
jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

HIRDETÉSEK

••••• **JUTÁNYOS ÁRON A**
KIADÓHIVATALBAN •••••
 ••••• **VÉTETNEK FEL.**

A Széchenyi-tér közelében

két ház

célszerű **lakásokkal** és **kerttel**;
 egy a város közvetlen közelében fekvő

szőlő

kényelmes nyaralóval és több

ház hely

előnyös feltételek mellett **eladó.**

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként **az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező-egylet XXXVII. évtársulatának törzsrészevényeire** a mai rappal kezdetüket vették s e célból az **alírási levek** az intézet helyiségében a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve **d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.**

Az újonnan keletkező 1902. évi 37. évtársulat, épp úgy, mint a korábbi harminczhat évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **1 korona betét 6 éven át fizetendő.** A befizetések emez új évtársulatra 1902. évi január 2-án kezdődnek s a második hét végéig azaz: **1902. évi január hó 11-ig** teljesíthetők anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot az egyheti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészevények a 6 évi ciklusra egyszerre is befizethetők** s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 312 korona helyett **276 korona fizetendő.**

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után **2 korona beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részvényesei lesznek s ezért közöttük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta a nyereség, a jegyzett törzsrészevények arányában teljességgel jut elosztásra.

A „Pécsi kölcsönös segélyező egylet“ tagjainak további rendelkezésig magán kötlevel, váltó, kötvény, kézi és jelzlog folyószámla kölcsönöknél nemkülönben a hatodik, vagyis utolsó évtársulat előlegkénti visszafizetésénél a rendes számlási időig **6%-ot** számít.

Továbbá tagjainak a kölcsöntőke és kamatok könnyebb visszafizetése céljából a hitelnyújtás újabb nemét honosítja meg, ugyanis jelzlog, értékpapír biztosíték vagy kötelezvényekre kezesség mellett részletenként **360 korona** előleget nyújt, oly módon, hogy e tartozás hetenkénti **1 korona** tőke törlesztés és **42 fillér** kamat, vagyis hetenkénti **1 korona 42 fillérrel 6 év** alatt visszafizettetik.

Elfogad rendes takarékbetéteket is (2 koronától bármily magas összegig)

s e me betéteket, rendes körülmények között ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra, **felmondás nélkül**, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után **4%** kamatot fizet.

A betétek után kivett **10%** tőke kamatadót a betető megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesíthető befizetések megkönnyítése költségmentesítése, valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező-egyletnek **gíró számlája** van az **osztrák-magyar banknál** és **chek-számlája** a **m. kir. posta takarékpénztárnál**, mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindennemű üzletközlésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerzhetők az **egyesület alapszabályai is,** akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező-egylet 1901. évi november 28-án tartott igazgatósági üléséből.

KINDL JÓZSEF,
 vezérigazgató.